

[Undervisningsministeren.]

påregnes at medføre af udgifter under hensyn til udviklingen i elevtal, etablering af nye tilskudsberettigede institutioner o. lign.

For en række statsinstitutioner, f. eks. for statsgymnasierne, udarbejdes budgetterne centralt, d. v. s. i ministeriet.

For de to nævnte områder foreligger der således ikke egentlige bevillingsansøgninger. Budgetlægningen foregår ikke på en sådan måde, at spørgsmålet om nedskæringsprocenter bliver relevant.

For andre områder, f. eks. for den højere uddannelse og forskningen, udarbejdes af de enkelte institutioner bidrag til finanslovsforslaget, og disse bidrag gøres til genstand for drøftelser mellem institutionerne og ministeriet. Hvis man ikke på forhånd — uden hensyn til hvad der tildeles andre uddannelsesinstitutioner, og uden hensyn til stigningstakten for de offentlige udgifter og også uden hensyn til bestræbelserne i retning af planlægning og prioritering — vil betragte ethvert budgetforslag fra institutionerne som uden videre klart til ekspedition til de bevillende myndigheder, kan man heller ikke uden videre betragte de reguleringer, som ministeriet foreslår, som nedskæringer i dette ords almindelige betydning.

En publicering af en oversigt over bevillingsforslag, der er bortfaldet under det videre arbejde med finanslovsforslaget, ville efter min mening indebære en forvridning af problemstillingen, bl. a. fordi en sådan fremgangsmåde næppe vil fremme en realistisk budgetlægning og i hvert tilfælde måtte føles som urimelig af de institutioner, der — i erkendelse af, at ikke alt kan løses på én gang — har været særlig omhyggelige med en prioritering.

4. Når det er meddelt, at regeringen ikke ved udarbejdelsen af finanslovsforslaget skulle have givet investeringer i uddannelse og forskning fortrinsstilling, må jeg heroverfor anføre, at — som det fremgår af det i december 1966 offentliggjorte 3 års budgetoverslag — stigningstakten for undervisnings-

ministeriets budgetområde i faste priser vil være omkring 6 pct. årlig, hvilket er lidt mere end den gennemsnitlige stigning for samtlige ministerier. Heri er ikke medregnet udgifter i henhold til ny lovgivning i 3 års perioden. Da der som bekendt dels er vedtaget, dels er til behandling og endelig vil blive forelagt vigtig lovgivning vedrørende uddannelse og forskning, vil den reelle stigningstakt altså blive væsentlig større end de 6 pct. Det fremgår af budgetoverslaget, at stigningstakten, specielt for de højere uddannelser, herunder for universiteterne, er ansat til godt 11 pct. årlig, altså næsten det dobbelte af den gennemsnitlige stigning for uddannelsesområdet som helhed. Det må bl. a. ses på baggrund af den eksplosionsagtige udvikling i elevtallet i de senere år.

For en ordens skyld skal jeg tilføje, at selv om der således er tale om udgiftsstigninger i en takt på flere gange udviklingstakten for produktionsudviklingen, kan jeg kun være enig i, at bevillingsbeløbene ikke er tilstrækkelige til at løse alle foreliggende problemer.

5. Det fremføres, at regeringen har foretaget en „unuanceret linealnedskæring“. Det vil af det allerede sagte være fremgået, at dette selvfølgelig ikke er tilfældet.

6. Når regeringen opfordres til at tilvejebringe nøje koordinering mellem investeringsprogram og regeringens forberedelse af de årlige finanslove, kan jeg kun pege på, at en sådan koordinering som almindelig bekendt allerede finder sted.

7. Hvad den i spørgsmålet nævnte henvendelse fra Københavns universitet angår, skal jeg først meddele, at vi her i ministeriet modtog denne henvendelse den 17. marts 1967, altså få dage før påske. Alene af den grund er det ikke muligt i dag at tage stilling til alle dens mange enkeltheder.

Henvendelsen var ventet i ministeriet, først og fremmest på baggrund af den arbejdskonference vedrørende det lægevidenskabelige fakultet, der i samarbejde mellem universitetet og ministeriet blev